

toplem pomladanskem solncu na drevju novo življenje, napotijo se hrošči tjekaj, in sicer deloma peš, deloma leteč, kjer se sparijo. Kmalu potem prične samica odlagati svoja jajčica. Na tak način more jabelčni cvetodër napraviti ogromno škodo, da, še več, on uniči ves pridelek jednega leta. Zatiranje takega hudega škodljivca se moramo lotiti povsod in z vsemi močmi. Ako se dá „smod“ že spoznati, ne moremo več odvrniti škode za to leto. Prizadevanje sadjarjevo se more potem obračati le na to, kako bi bilo mogoče odvrniti to zlo za prihodnje in naslednja leta. To dosežemo, ako zatiramo hrošče na vsak mogoči način. Da ličinkam in bubam ne moramo do živega, to je jasno. Jako hvaležni moramo biti ptičem pevcem, ki nas v tem poslu jako marljivo podpirajo; celo vrabci nam gredo na roko. S svojim kljunom prav spretno luščijo mrčesjo zalego iz uničenih popkov. V jeseni in po zimi pokončamo mnogo hrošcev, ako ostrgamo razkavo skorjo in odpravimo mah in lišaje z debel in debelejših vej. Tudi v goseničje pasti, ki jih nastavljam drugim kraljivcem okoli debel, moremo poloviti mnogo hrošcev. Z najboljšim uspehom pa se lotimo tega hrošča, ako ga takoj v prvih pomladanskih dnevih, ko začne jablane odganjati, na vse zgodaj stresamo z drevesnih vej na razgrnjene rjuhe in potem uničimo. Ob tem namreč lazijo hrošči po drevju, da se sparijo in odložijo svoja jajčica. Z močnejšega drevja stresamo hrošče najlaže s kavljem, ki smo ga dobro s krpami ovili in nasadili na dolg drog. Kavelj nastavimo ob vejo in krepko stresemo. To delo moramo opraviti pri vsakem rodnem drevesu in večkrat ponoviti. Zanesljivejšega pomočka zoper tega škodljivca dandanašnje dni sploh nimamo. Izkušnje nas učijo, da krepko drevje od jabelčnega cvetodëra manj trpi, ker se njegovi popki hitreje razpihnejo. Iz tega pa sledi, da si zmanjšamo škodo kolikor toliko, ako drevju redno in močno gnojimo.

Ne kopajte preglobokih jam za drevesa! Jako nespametno je pri presajanju dreves kopati pregloboke jame. Nekteri ima slabo in nerodovitno zemljo in jo hoče praviloma po mogočnosti zboljšati, in to hoče s tem doseči, da skopa globoke in široke jame. Kako je pa zadnje koristno, ravno tako je prvo škodljivo, in marsikateri se potem čudi, ker mu drevesa hirajo in se nazadnje pošušijo. Če je jama globoka in z dobro rahlo zemljo napolnjena, potem rastejo korenine navzdol v globočino in šele tam se razprostrejo, dokler njim trda stranka jamine stene močnega zadržka ne da. Drevo raste radi tega vendar še dalje, dokler korenine vse hrane, katera se v jami nahaja ne izsrkajo in porabijo; potem pa nastopi premirje, drevo hira in se na zadnje posuši.

Za kratek čas.

Ni prav zastopil. Vincenc Kolar je prišel v farovž po krstni list. Med čakanjem je začel pljuvati po lepo umitih tleh. Zato ga je župnik opomnil, naj pljuva v pljuvalnik. Kolar se še enkrat prav močno shraklja, pljune zopet na tla in reče: »O gospod, za mene je že tako dobro!«

Dvojna želja. Neki profesor je tičal zmiraj med krami. Njegovi ženi ni to bilo posebno ljubo, ker ji je bil čas in zato mu je nekoč rekla: »Kako rada bi bila knjiga.« Profesor: »Zakaj pa?« Žena: »Zato, da bi bil potem zmiraj meni.« Profesor: »Meni bi to bilo tudi prav, samo želel bi bi ti tedaj bila koledar.« Žena: »Zakaj pa koledar?« Profesor: »Zavoljo tega, da bi imel vsako leto novo ženko.«

Zagovoril se je. Oče in sin sta se skregala. Razžal oče reče: »Tako grdih besed, kakor si mi jih ti pravil, nisem svojemu očetu nikdar rekel.« Sin: »Vi ste pa tudi in prav dobrega očeta.« Oče jezen, da mu sin še ugovarja: »Boljšega že ko ti!«

Pisma uredništva.

Iz Spodnjega Koroškega. Prosimo za odgovor, sicer takoj. Bodite zdravi!

Vojnik: Volitva pride prihodnjič! **Barbara v Haloza:** Tudi prihodnjič! — **Hajdin:** Prihodnjič! — **Ormož:** Ravno tako. — **Šent Juri ob j. ž.:** Bodemo skrajšali in priobčevali v št. 7. — **Marija Snežna:** Ni za rabo! **Mavrin:** Krtaci prihodnjič. **Sv. Vid pri Ptuj:** Meznar se mogoče še zboljša! **Kmetič:** Hvala! Zdravi! — **Kotle na Koroškem:** Štrigel je preoster! — **Spodnja sveta Kungota:** Goto prihodnjič! — **Koroški kmet:** Ni mogoče! — **Bizeljski kmetje:** Župnik in Ančka se mogoče še poboljšata. Če ne nači bo! — **Zalec:** Ako dovoli prostor, pride že v št. 7. dan! — **Ruše:** Kaplan in šola gotovo v št. 7. — **Ekonom:** Hvala lepa, bomo porabili vse! — **Šmarje:** Odgovor na šole v kratkem! — **Dopisniki,** katerim še nismo odgovorili tukaj, so vposlali svoje dopise prepozno! Tudi ti pridejo vrsto. — Vsem iskrena in prisrčna zahvala za tako zanimivo Ured. in uprav. Vas vse srčno pozdravlja!

Razglas.

Kakor javi c. i. kr. povelje 3. vojnega odreda delka z odlokoma z dne 9. marca 1903. št. 1594 bodejo pričele letošnje praktične vaje 4. pijonirske bataljona v Ptuj dne 1. aprila in bodejo trajale sredine septembra in sicer vsak dan od 6. ure zjutraj do 11. ure predpoldan, in od 2. do 6. ure popoldne izjemši praznike in nedelje. Te vaje se bodejo vršile približno 2 kilometra zgor in spod ptujskega mosta. Radi tega je treba, da se morajo vse ladje in plovni (flosi) v omenjenem času najmanj 2 in pol kilometra pred tem mostom vstaviti.

Za znamenje se bode postavil 2 in pol km navzgor od omenjenega mosta drog z rudečo zastavo in sicer na desnem bregu Drave; sploh pa bode tem času pri tej zastavi stala posebna straža, ki bode ovestila vsakega, da se sme le tedaj po Dravi z ladjo ali plovom peljati, ko se je ta zastava odstranila.

Ptuj, dne 14. marca 1903.

Župan: Ornig m. p.

Razglas.

Prodalo se bode posestvo Franca in Rozalije Zdolšek, ležeče pri sv. Duhu skoz pisarno gospod. dr. Lederer, odvetnika v Konjicah (Gonobitz) in sicer iz proste roke. Posestvo je brez dolga. Prodalo se